

Ummæli

Countryfestival '96

Eftirhondini verða nú fleiri og fleiri sokallaðar »festivalir« hildnar í Føroyum. Í uml. 10 ár hava vit havt »Jazzfestival«, í fjør varð byrjað við »Gospel-festival« og nú er fyrbrigdið »Country-festival« eisini komið. Ikki tí, alt sum hevur við góðan tónleik og tónleikaframförsur at gera er kærkomið higar til lands. Hetta bar mikukvöldið í Ítróttarhøllini á Nabb boð um, so tey uml. 500-600, sum høvdu leitað sær niðan, fingu eitt rættuligt countryupplivilsi fyri allar pengarnar. Ikki færri enn 5 bólkar og einstaklingar framföru tónleik á sera høgum støði

Persónliga hevði eg fingið innbjóðsli til tiltakið og fekk eisini høvi til at heilsa uppá »stjornurnar« ein hálvan tíma áðrenn tiltakið byrjaði. Eitt sindur garvaður sum eg eri eftirhondini tá tað viðvíkur sokallaðum »sangstjornum«, so var tað kortini sera áhugavert at heilsa uppá so fræg country-nøvn sum Charlie Mc Coy og Billy Jo Spears, umframt svensku luttakarnar Tom-bola Band. Tað var jú upplagt at hesir komu at stuðla amerikanarum í teirra framförsur, so svenskararnir fingu ivaleyst nóg mikið at gera mesta partin av kvöldinum, og tað má sigast at tað megnadu teir til fullnar.

Bert 10 minuttir yvir átta varð sett í gongd, og tað vóru okkara frægu »Vestmenn«, ið settu hól á. Teir framföru flestu av teirra slagarum, sum teir fyrr hava útgivið gjøgnum árin, heilt frá bóndanum, sum valdi havið fram um garðin, og

Ein av okkara gomlu veteranum fekk nýtt seg við Hawaii-guitarum

so um cowboyin, sum sat so einsamallur við bálið. Alt sangir, sum bóru rættuliga brá av »country-feeling«. Væl spælt og sungið við øllum góðum countrytilhoyri, sum seg hóskar. Eisini umboðsmaðurin hjá amerikanarum læt væl at, og segði at hetta var rættuligur coun-

trytónleikur, tá hann var bestur.

Næstir »Vestmonnum« vóru »Big Rock and Blues Band«, ið við fullum út-blásti og 13 luttakurum á palli góvu alt, ið tey megnadu. Eg má siga, at eg sjáldan havi upplivað slíka presisjón sum hesa lötuna,

tí alt – bæði sangur og tónleikur – var so væl gjøgn-umhugsað og samanspælt, at tað kann ikki gerast betri. Sum heiti teirra sigur frá, so var tað mest Rockur og

Bluestónleikur, ið varð framföruð. Ein av áhoyrarnum fekk loyvi til at geva útrýkk fyri tí hann fólði, og hann rakti seynin nokk so væl í tí hann segði. Eg skal ikki taka hetta uppaftur, men meiningin var ivaleyst, at hetta, ið var framfört, á ein hátt ikki hoyrði heima hetta kvöldið. Eg má geva viðkomandi rætt, tí aftan á »Vestmenn« og áðrenn frægan svenskan countrytónleik var hetta orkestur eitt sindur uttanfyri. Kortini vil eg siga, at hetta orkestur ivaleyst hevur langa framtíð fyri sær, og átti at gjørt meira burður. Persónliga hevði eg ongantíð hoyrt tey og gjørdist stórliga bilsin, so væl tey spældu og sungu. Hervið verða ynskið øll góð-ynski fram yvir – haldið á!

Eftir hesa stóru musikalsku uppliving varð nú gjørt klárt til svensku gestirnar, ið kallaðu meg »Tom-bola Band«. Hesin bólkur var bert mannaður við 4 monnum, og vert er at leggja merki til, at einki keyboard og eingin rytmguitar var við, bert trummur, bassur, el-guitar og so ikki at forgloyma steel-guitarin, ið veruliga setti allan prikkinn yvir ið. Eg meini, at bólkurin hevði verið ótrúliga fátækur uttan henda framúrskarandi tónleikara, ið hevði eitt so meistarlígt spæl sum fáur. Tað eru vist mangir amerikanskir steel-guitaristar, ið munnu standa við ynski um at koma á hædd við henda úrmæling. Hann bar veruliga øllum orkestrinum uppí. Bólkurin legði fyri við øllum teimum væl kendu countrysangnum, og við syru yvir væl kend countryløg. Heildarmyndin av hesum bar brá av sera veldum tónleikarum og sangarum, ið megnadu væl alla framförsluna at spæla rættan countrytónleik.

Eftir at skrá teirra var lið-

ug, so var klárt til amerikansku vitjanina, sum í fyrsta umfari var munnharpuspælarin Charlie Mc Coy, ið man vera ein av heimsins kendastu tónleikarum á sínum instrumentum. At eg nevni hesi í fleirtali, kemst av at hann hevði fleiri ymsar munnharpur, ja, vestalummarnir vóru fullir av slíkum, og hann skifti innaliga hesar so skjótt, at eygað næstan ikki var við. Hann spældi øll mógulig lög, bæði meira og minni krevjandi, ja, tað var líka mikið hvat hann so spældi, so var alt gjørt uttan nakran sum helst trupulleika og tú sást tað nærum ikki á honum, hann spældi og spældi uttan íhald.

Eg vil siga, at hetta var ein framúrskarandi framförsla, og ikki minst Tom-bola Band fyri teirra frálíka undirspæl. Harvið var øll myndin meira fullkomin.

Charlie læt áhoyrarar skilja, at hann ikki hevði verið her áður, men hetta fór ivaleyst ikki at verða seinasta ferðin, hann fór at koma henda vegin. Hann hevur ivaleyst longu fingið tað væl kendu »føroyasjúkuna«. Hann hevur eftirhondin verið óteljandi ferðir í Danmark, og tað hoyrdist eisini á hansara práti, tí hann tosaði sera væl danskt. Hann royndi seg eisini við einum føroyskum »gott kvöld« og var longu blivin staðkendur, við tað at hann vísti á at countrytónleikurin í høllini var tann besti hesumegin Vestmanna. Stuttligt var eisini at hoyra, at hann skrivaði søgu við føroya-vitjanini, av tí at hann hevði veri í studio saman við M. C. Restorff og spælt inn sínar strofur á nýggju innspælingum hansara. At teir báðir longu hava knýtt vinabond er væl skiligt. Eisini verður spennandi at hoyra hesar upptøkur tá tær koma út.

Ein partur av »Vestmonnum« in action

Fritíðaravloysari til Posthúsið á Tvøroyri

Søkt verður eftir fritíðaravloysari til Posthúsið á Tvøroyri í tíðarskeiðnum juli–august 1996.

Arbeidstíðin er 30 tímar um vikuna og arbeiðið er skiljing og útbering av posti.

Lønin er sambært sáttmála millum Føroya Postfelag og Føroya Landsstýri.

Umsóknir skulu sendast til

Postverk Føroya
Posthúsið á Tvøroyri

í seinasta lagi 23.04.1996